

ΤΟΠΙΚΕΣ ΦΥΛΛΑΔΕΣ, ΦΙΛΟΔΟΞΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, ΣΙΧΑΜΕΝΟΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΟΙ

Ή ΑΛΛΙΩΣ, ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΟΤΑΝ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ ΟΙ ΝΑΖΙ

Άμισθη εργασία για την ΕΛΑΣ στις γειτονιές της Αθήνας

Οι τοπικές εφημερίδες κι η διαδικασία που τις παράγει είναι τόσο στενά συνδεδεμένα με την αστυνομία και τα σχέδια τα οποία εφαρμόζει σε τοπικό επίπεδο ώστε θα πρέπει πρώτα να ρίξουμε μια ματιά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Συχνά, έχουμε κάνει προσπάθειες να σκιαγραφήσουμε τις πολιτικές που ακολουθεί η Ελληνική Αστυνομία προκειμένου να φέρει εις πέρας το έργο της επιβολής πειθαρχίας στην μητρόπολη. Κι είναι ένα δύσκολο έργο. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι για να επιτευχθεί απαιτείται συστηματική αστυνομική δουλειά σε κάθε γειτονιά, άρα μπάτσοι ικανοί να κατανοήσουν τις ιδιαίτερες αντιθέσεις που ανθούν σε κάθε γωνιά της Αθήνας. Σ' αυτήν την μεγάλη πρόκληση, η ΕΛΑΣ δεν είναι καθόλου μόνη της. Αντιθέτως, έχει θέσει σε εφαρμογή ένα σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει την δημιουργία ενός ιστού από ρουφιάνους σε κάθε περιοχή. Στην ουσία ένα κομμάτι της αστυνόμευσης φεύγει απ' τα χέρια των μπάτσων και μεταβιβάζεται σε ντόπιους παράγοντες, οι οποίοι είναι προικισμένοι μ' αυτήν ακριβώς την ιδιαίτερη, δυσπρόσιτη γνώση για την διάρθρωση μιας γειτονιάς σε μοριακό επίπεδο κι άρα εξαιρετικά κατάλληλοι να συνδράμουν την Ελληνική Αστυνομία.

Η παραπάνω αντίληψη δεν αποτελεί καινοτομία των εγχώριων μπατσοδιανοητών. Έχει τις ρίζες της στο πασίγνωστο άρθρο περί αστυνόμευσης των Γουίλσον και Κέλιγκ στο οποίο συχνά-πύκνα αναφερόμαστε.¹ Οι Αμερικανοί ειδικοί της θεωρίας της ανομίας υποστήριζαν ότι οι ένστολοι ωφείλουν να λαμβάνουν υπόψιν τους και να αξιοποιούν τους άτυπους μηχανισμούς κοινωνικού ελέγχου που υπάρχουν στις γειτονιές, προκειμένου να φέρουν το έργο τους εις πέρας. Για να προσγειώσουμε τούτη τη στριφνή ακαδημαϊκή διατύπωση στην ελληνική πραγματικότητα, αρκεί να αναλογιστούμε τα πρόσωπα που απαρτίζουν τους μηχανισμούς κοινωνικού ελέγχου στις δικές μας γειτονιές. Δεν μπορούμε παρά να συμπεριλάβουμε τα Δημοτικά Συμβούλια, τους μικροαστούς ιδιοκτήτες και μαγαζάτορες, τα στελέχη τοπικών οργανισμών και πάει λέγοντας. Όλοι αυτοί είναι που καλούνται να συστρατευτούν με τα σχέδια της αστυνομίας για την επιβολή της δημόσιας τάξης στις γειτονιές. Ο μοναδικός, νοτιοβαλκανικός τρόπος με τον οποίο επιλέγουν να συμμετάσχουν σ' αυτή την διαδικασία, ωστόσο, είναι που έχει το ενδιαφέρον του. Πώς, με άλλα λόγια, προσπαθούν (χωρίς να τα καταφέρνουν πάντοτε) να βάλουν στην άκρη τις ατομικές μικροφιλοδοξίες τους και να εργαστούν προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Οι τοπικές φυλ-

Όσο βλακώδεις κι αν φαίνονται με την πρώτη ματιά, οι τοπικές εφημερίδες που κυκλοφορούν κατά χιλιάδες στις γειτονιές της Αθήνας, έχουν τη σημασία τους. Διότι ανάμεσα στα αμέτρητα ανιαρά άρθρα τους, υπάρχουν πάντα στιγμές ειλικρίνειας. Αν δώσουμε την απαραίτητη προσοχή, έρχονται στο φως διαφιςμοί μεταξύ μικροσυμφερόντων, αντικρουόμενες φιλοδοξίες δημοτικών παραγόντων, στιγμιότυπα σύγκλισης των ατομιστών μικροαστών γύρω απ' τα κοινά τους προβλήματα. Όλα τούτα, μπορούν να χρησιμεύσουν για να εξάγουμε χρήσιμα πολιτικά συμπεράσματα. Ακόμη καλύτερα, μπορούν να τροφοδοτήσουν τον αντιφασιστικό λόγο και τη δράση, σε τοπικό επίπεδο.

λάδες μπορούν να αποδειχθούν χρήσιμα εργαλεία για την κατανόηση των μεθόδων και των σκοπών που επιστρατεύονται από τον συρφετό που περιγράψαμε παραπάνω. Κι αυτή η κατανόηση έχει να μας προσφέρει πολλά.

Κατάδυση στον βούρκο του τοπικού κίτρινου τύπου – Αλληλοπλάκωμα στα αθηναϊκά προάστια

Στις γειτονιές, διεξάγεται ένας διαρκής πόλεμος όλων εναντίον όλων: ο δήμαρχος ενάντια στην αντιπολίτευση, ο τάδε ιδιοκτήτης ενάντια στον δήμαρχο, οι μεν ιδιοκτήτες ενάντια στους δε, όλοι μαζί οι παράγοντες ενάντια σε κάποιον κεντρικότερο φορέα και ούτω καθεξής. Κατά βάση, η λειτουργία που επιτελούν οι τοπικές εφημερίδες είναι να αποτελούν εργαλείο στα χέρια εκείνου που τις επιχορηγεί, να προασπίζουν τα μικροσυμφερόντά του και να την πέφτουν στους αντιπάλους του. Γι' αυτό και στις σελίδες τους μπορούμε δίχως αμφιβολία να εντοπίσουμε στιγμές του ανταγωνισμού που μαίνεται σε κάθε γειτονιά.

Μερικά παραδείγματα; Στην Καλλιθέα, διάφοροι είναι πολύ δυσσαστημένοι με τον δήμαρχο και δεν χάνουν ευκαιρία να του την πέσουν. Προφανώς, αυτοί οι διάφοροι έχουν τα κονέ τους με το Kallithea Press, την τοπική εφημερίδα που κυκλοφορεί διαδικτυακά, κι έτσι το αξιοποιούν καταλλήλως. Βάζουν για παράδειγμα έναν «τυχαίο αναγνώστη» να αρθρογραφήσει στηλιτεύοντας την εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογος Ρουμελιωτών Καλλιθέας με τον δήμο ως μεγάλο φαγοπότι, κυριολεκτικό και μεταφορικό. Έπειτα ο wannabe συντάκτης εγείρει χρήσιμα ερωτήματα γύρω απ' την επιλογή ξενόφερτου κρεοπώλη για την εκδήλωση και την διάθεση του δημάρχου να στηρίξει την τοπική αγορά. Στο τέλος, διαβάζουμε και το εξής: «Οι αναγνώστες σας ας βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα για το επίπεδο πολιτισμού και την ισότιμη αντιμετώπιση άλλων φορέων όπως ο ΙΛΙΣΟΣ και των επαγγελματιών της πόλης μας από τον κ. Κάρναβο». Εν συντομία, ο «τυχαίος αναγνώστης» μάς συστήνεται. Και δεν είναι τόσο τυχαίος.² Αν συγκεντρώσουμε παρόμοια άρθρα σε μεγάλο αριθμό, μπορούν να μας παρέχουν μια κατατοπιστικότερη ακτινογραφία των μικροανταγωνισμών της γειτονιάς. Αλλά ας δούμε ένα παράδειγμα ακόμη.

Στο Χαλάνδρι, διάφοροι ήταν πολύ δυσσαστημένοι με τον τρόπο που η κυβέρνηση διαχειριζόταν το ζήτημα «πρόσφυγες», δίνοντας δηλαδή όλα τα φράγκα στις ΜΚΟ κι αφήνοντας απ' έξω τις τοπικές αυτοδιοικήσεις. Στην προκειμένη περίπτωση αυτοί

οι διάφοροι είναι το ΔΣ της γειτονιάς το οποίο έχει εκδώσει σχετική ανακοίνωση και αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ζητάμε από όλους τους αρμόδιους φορείς χρηματικές επιχορηγήσεις για τους Δήμους ώστε η Τοπική Αυτοδιοίκηση να μπορέσει να ανταποκριθεί».³ Ο δήμαρχος και οι παρατρεχάμενοί του, λοιπόν, εκτός απ' τις επίσημες ανακοινώσεις, αποφάσισαν να ρίξουν στη μάχη και την εφημερίδα «Αμαρυσία», η οποία κυκλοφόρησε με άρθρο που είχε τίτλο «Ανεξέλεγκτες ΜΚΟ»⁴ και στο εσωτερικό περιλάμβανε παντός είδους κατάρτες για την δράση τους στην Ελλάδα. Όλα αυτά, σε μια προσπάθεια να ασκήσει πιέσεις στα κεντρικά, προκειμένου ένα κομμάτι των κονδυλίων που αφορούν το προσφυγικό, να περάσει κι από τα χέρια των δημοτικών παραγόντων.

Είτε είναι μικρότερης, είτε μεγαλύτερης κλίμακας οι κόντρες που υπάρχουν σε κάθε περιοχή, έρχονται στην επιφάνεια μέσα απ' τις σελίδες των τοπικών εφημερίδων. Δεν τις παρακολουθούμε με το ενδιαφέρον συντάκτη αστυνομικού ρεπορτάζ. Αντιθέτως, τις παρακολουθούμε με έντονο πολιτικό ενδιαφέρον κι υποστηρίζουμε ότι μπορούν, σε συγκεκριμένες στιγμές, να αποδειχθούν αρκετά χρήσιμες.

Λίγος ακόμα βούρκος – Αυτοοργάνωση των μικροαστών με φόντο μπάτσους

Οι περιπτώσεις που οι τοπικές εφημερίδες δεν καταπιάνονται με το αλληλοπλάκωμα των μικροπαραγόντων της κάθε γειτονιάς είναι εξαιρετικά περιορισμένες και, συνήθως, έχουν έναν κοινό παρονομαστή. Την συνεργασία και την προώθηση των σχεδίων της αστυνομίας. Την ενθάρρυνση της σύγκλισης μεταξύ των άτυπων μηχανισμών κοινωνικού ελέγχου στους οποίους έχουμε ήδη αναφερθεί και την υπόδειξη κατευθύνσεων στους ενδιαφερόμενους. Φυσικά, η διανομή μιας εφημερίδας χειρίστης ποιότητας σε χιλιάδες ταχυδρομικά κουτιά (ενδεικτικά η «Αμαρυσία» κυκλοφορεί σε 6.000 αντίτυπα) και μάλιστα εντελώς δωρεάν, επιχορηγούμενη από συγκεκριμένους τοπικούς φορείς, αποτελεί ένα ευρύτατο εγχείρημα προβολής γνώμης. Όχι μονάχα της γνώμης του χορηγού της εκάστοτε φυλλάδας, μα επιπλέον της γνώμης που έχουν οι μπάτσοι για το πώς πρέπει να λειτουργούν τα πράγματα στην κάθε γειτονιά.

Αν ανατρέξουμε στο Kallithea Press, για παράδειγμα, θα σκοντάψουμε πάνω σε αμέτρητα άρθρα για την ανομία στην Πλ. Δαβάκη, το «πρόβλημα των αλλοδαπών» και πάει λέγοντας. Ταυτόχρονα, θα αντικρίσουμε στιγμές απ' την συγκρότηση του ιστού ρουφιάνων που περιγράψαμε προηγουμένως. Ας εξετάσουμε το δημοσιογραφικό αριστούργημα «Νε-

κτάριος Βεκρής ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ !! Η γειτονιά μου ¹⁵ που δημοσιεύθηκε πρόσφατα. Ο κος Βεκρής είναι ιδιοκτήτης σχολής οδηγών δίπλα στην Πλατεία Δαβάκη. Ο κος Βεκρής ενοχλείται απ' τις πολυεθνικές νεολογιστικές παρέες που συχνάζουν στην πλατεία και την ανομία που επικρατεί. Ο κος Βεκρής πετάει κάτι σπόντες και για τον δήμαρχο, αλλά τονίζει ότι σ' αυτά τα ζητήματα πρέπει όλοι μαζί οι δημότες να αναλαμβάνουν δράση με υπερκομματικό χαρακτήρα. Ο κος Βεκρής και ο κάθε κος Βεκρής είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα των προσδοκιών της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό προσπαθούν να δημιουργήσουν οι μπάτσοι μέσα στις γειτονιές: τάγματα από πρόθυμους κύριους Βεκρήδες.

Έχουμε μιλήσει στο παρελθόν επανειλημμένα για τον τρόπο με τον οποίο οι Βεκρήδες οργανώνονται προκειμένου να υποστηρίξουν τα μικροσυμφέροντά τους σε τοπικό επίπεδο, τα οποία τυχαίνει μονίμως να είναι σε απόλυτη σύγκλιση με τα συμφέροντα της αστυνομίας. Η μέθοδος λέγεται «Επιτροπή Κατοίκων» και έχει δείξει τα αποτελέσματά της σε Άγιο Παντελεήμονα, Μοσχάτο, Χαλάνδρι και αλλού.⁶ Εδώ θέλαμε, λοιπόν, να καταλήξουμε: οι τοπικές εφημερίδες μπορούν να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε καλύτερα μορφές οργάνωσης των μικροαστών όπως μια επιτροπή κατοίκων, να εντοπίσουμε τις αδυναμίες τους, τις εσωτερικές διαμάχες και να μπορέσουμε να τους αντιπαρατεθούμε.

Δηλαδή; Δηλαδή όσες φορές έχουμε βρεθεί να παρακολουθούμε, ότι λέγεται κατά τη συνεδρίαση μιας τέτοιας επιτροπής αντιμετωπίσαμε το ίδιο φαινόμενο αδυναμίας κατανόησης των πολύπλοκων σχέσεων μεταξύ όλων των κερατάδων που μαζεύονται σε κάτι τέτοια. Τσακωμοί για προσωπικούς λόγους, οικονομικά και πολιτικά προηγούμενα, αψιμαχίες για ιδιοκτησιακά και ούτω καθεξής. Οι συμμετέχοντες προσπαθούν να συνεργαστούν για τους κοινούς τους σκοπούς και ταυτόχρονα να προασπίσουν τα ατομικά τους συμφέροντα. Και δυστυχώς, είναι αδύνατο να κατανοήσεις το πρώτο, αν δεν βγάλεις άκρη με το δεύτερο.

Εδώ ακριβώς θεωρούμε ότι μπορεί να φανεί χρήσιμος ο τοπικός τύπος. Η προσεκτική μελέτη αυτής της ακτινογραφίας των μικροαντιθέσεων μιας γειτονιάς, μας δίνει τη δυνατότητα να προσδιορίζουμε τα υλικά κίνητρα πίσω από κάθε απόφαση που παίρνουν στις συναντήσεις τους οι σιχαμένοι μας γείτονες. Να απαντάμε στο ερώτημα «ποιος ωφελείται;» κι από εκεί να αντλούμε επιχειρήματα ώστε να μιλήσουμε και να δράσουμε εναντίον τους.

Τοπική δράση στις γειτονιές της Αθήνας

Για εμάς, η πολιτική δραστηριοποίηση στις επιμέρους περιοχές της Αθήνας έχει μεγάλη σημασία. Δεν είναι, ωστόσο, μια εύκολη υπόθεση. Διότι δεν την αντιμετωπίζουμε ως μια προσπάθεια να φορέσουμε με το στανιό θέματα των Εξαρχείων σε μια γειτονιά που κατά πάσα πιθανότητα αδιαφορεί. Ούτε έχουμε την πρόθεση να πείσουμε κανέναν για την ορθότητα του αντιφασισμού ρίχνοντας κεραίες και χιτζώντας τσουλήθρες. Κατανοούμε ότι οι γειτονιές είναι χωρισμένες στα δύο. Κι αναγνωρίζουμε την τοπική δράση ως ένα, μια καθημερινή προσπάθεια οργάνωσης της δικιάς μας μεριάς του ταξικού ρήγματος και ένα έμμεσο κονταροχτύπημα με όσους μας επιβουλεύονται. Δηλαδή την αστυνομία, τα σχέδια της και όλους τους ρουφιάνους υποστηρικτές της.

Ακριβώς επειδή ο εχθρός μας είναι τόσο πελώριος, δεν μπορούμε να τον αντιμετωπίσουμε παρά μόνο αν βάλουμε την επινοητικότητά μας να δουλέψει, ώστε να ανακαλύψουμε μικρότερους προσιτούς πόλους με τους οποίους η αντιπαραθεση μπορεί να διεξαχθεί επί ίσοις όροις.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η διαδικασία με την οποία συγκροτείται ο ιστός των χαφιέδων μέσα στη γειτονιά ώστε να τεθεί στην υπηρεσία της αστυνομίας, είναι εξαιρετικά ευάλωτη. Διότι τα μικροσυμφέροντα που κουβαλάει στην πλάτη κάθε ένα από τα καθάρματα μπορούν ανά πάσα στιγμή να τους οδηγήσουν στον πόλεμο φραξιών και στο χάος. Ειδικά αν κάποιος έχει τη δυνατότητα να τα ανασύρει στην επιφάνεια και να τα τσιγκλάει.

Φανταστείτε, για παράδειγμα, πόσο διεισδυτικά θα μπορούσε να δραστηριοποιηθεί ένας τοπικός anti-fa πυρήνας ενάντια σε μια Επιτροπή Κατοίκων που ασχολείται με έναν καταυλισμό Ρομά (όπως συνέβαινε στο Χαλάνδρι και στον Ταύρο) αν μπορούσε να υποδείξει την εταιρεία ανακύκλωσης που κρύβεται πίσω απ' τις καταγγελίες για καύση καλωδίων, τους ιδιοκτήτες που ανησυχούν για την υποβάθμιση της περιουσίας τους, τα πάρε-δώσε του δήμου με την περιφέρεια, τις διάφορες εταιρείες και τους δημότες. Πώς θα μπορούσε να πατήσει πάνω στις προϋπάρχουσες κόντρες και να τις πολώσει οδηγώντας τους ακόμη και στην διάλυση.

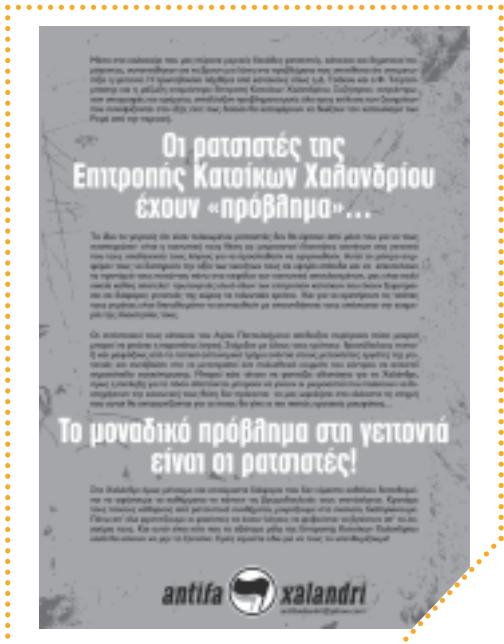
Σ' αυτήν ακριβώς την διαδικασία είναι που οι τοπικές εφημερίδες, καθρέφτης του εσωτερικού πλακώματος που μαίνεται δίχως αμφιβολία μέσα σε κάθε γειτονιά, μπορούν να φανούν εξαιρετικά χρήσιμες στους ντόπιους αντιφασίστες. Και η αλήθεια είναι ότι οι τοπικές φυλλάδες, οι δήμαρχοι, οι δραστηριότητες ιδιοκτητών και μαγαζατόρων αποτελούν εχθρούς τους οποίους πρέπει καταρχήν να κατανοήσουμε. Κι έπειτα να αποκτήσουμε την ικανότητα να τους αντιπαρατεθούμε

Δουλεύει!

Την τεχνική που σκιαγραφούμε παραπάνω, την έχουμε βάλει κι εμείς σε εφαρμογή, με αποτελέσματα διόλου απογοητευτικά. Στο Μοσχάτο και τον

Ταύρο, ο δήμαρχος κατηγορήθηκε με αφίσα ότι είναι ο οργανωτής των ρατσιστών κατοίκων και ο ηθικός αυτουργός των επιθέσεων σε τζαμιά που οι τελευταίοι είχαν αναλάβει. Αμέσως ένωσε την ανάγκη να αποστείλει επιστολή στο *autonome antifa* διακυρήττοντας τις ανθρωπιστικές του προθέσεις, να μισθώσει αντι-αφισοκολλητές που κατέβαζαν τη μουτσούνα του απ' τους τοίχους και τελικά να στείλει δεύτερο απολογητικό email προκειμένου να παύσει η «εκστρατεία δυσφήμισής του». Σε κάθε περίπτωση, δεν μπορούμε παρά να πιστέψουμε ότι ένωσε την πίεση. Όποιος ενδιαφέρεται για περισσότερα, μπορεί να ρίξει μια ματιά στο παράρτημα του «Επιτροπές Κατοίκων»

Ρε δουλεύει λέμε!

Στο Χαλάνδρι, τα ονόματα των βασικών διοργανωτών της τοπικής επιτροπής (που όλως τυχαίως ήταν και ιδιοκτήτες ακινήτων εκεί) έγιναν αφίσα του τοπικού anti-fa πυρήνα μαζί με τις όλες τις κατάρες που τους αρμόζουν. Οι ίδιοι έσπευσαν να εγείρουν το ζήτημα στο Δημοτικό Συμβούλιο, να κατηγορήσουν τους αριστερούς ότι συγκάλυπτον τους αντιφασίστες και αφού έγιναν εκεί μέσα όλοι ένα κουβάρι, να συμβιβαστούν ότι είμαστε κάτι μαλάκες που μας αξίζει εξορία. Το αστείο σε τούτη την περίπτωση, είναι ότι εμείς για όλο αυτό το θέατρο ενημερωθήκαμε απ' την τοπική εφημερίδα «Αμαρυσία». Ρε δουλεύει λέμε!

1. Unfair Play, *Σπασμένα Τζαμιά, Σκέψεις για τη Δημόσια Τάξη και το Πανεπιστήμιο σε Καιρούς Κρίσης*, Unfair Play/Αρχείο71, 2016.
2. Όλα αυτά περιλαμβάνονται στο «ΕΦΑΓΑΝ ΚΑΛΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ .ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟ ;», *Kallithea Press*, 20/9/2017.
3. Απόσπασμα από το Ψήφισμα του Δ.Σ. Χαλάνδριου, 23/10/2015.
4. «Ανεξέλεγκτες ΜΚΟ» *Αμαρυσία*, 3/3/2017.
5. Νεκτάριος Βεκρής «ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ!! Η γειτονιά μου!», *Kallithea Press*, 20/9/2017.
6. Περισσότερα σχετικά με τις επιτροπές κατοίκων στην μπροσούρα: *Autonome Antifa., Επιτροπές Κατοίκων, Κατάδωση στο Μέλλον του Ελληνικού Φασισμού*, 3/2013.